

10. nov. 2009. a.

Suure tuttiga lind.

Ühel ilusal kuudisel hommikul lendas minu siunikosku kare osta hele hall suure tuttiga pesalind ja hakkas häälitsema; trud-trud-trud! Ega ta häälitsemisel seost valgeaega ei alnudki, võib-olla nõiv sekund, kui hakkas uuesti tuntutama. Nii väis ta tuntutama minu mäletamise järgi kuskih rõhkuem ^{kui} vallsala. Ema hakkas nutma, ütles latsevate, see viib head si taa, see näitab surma vält elanisse hoiinudt.

See toimus Värskaas minu sünnikodus 1948-ndal aastal.

See suri 1. jaan. 1950. a, ema suri 28. det. 1977. a. vend suri 30. sept. 1983. a, bernvanaime suri 1998. a. Ka terve elamine on hävinud. Ma ei tunne kodukakke ja ildse kakku liike. Elavaid öökülle pole ma näinud. Hakkbe ma ei tunne. Min ole see pesatuttiiga lind? Ema kutsusteda tuntutajaks.

Maria Parksepp